

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2015/765

z dnia 7 maja 2015 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Wysp Owczych, z drugiej strony, w odniesieniu do zastąpienia Protokołu 3 do tej umowy dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej nowym protokołem, który w odniesieniu do reguł pochodzenia odwołuje się do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Protokół 3 do Umowy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Wysp Owczych, z drugiej strony⁽¹⁾ (zwanej dalej „Umową”) dotyczy definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej (zwany dalej „Protokołem 3”).
- (2) Regionalna konwencja w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia⁽²⁾ (zwana dalej „Konwencją”) ustanawia przepisy dotyczące pochodzenia towarów będących przedmiotem wymiany handlowej na mocy odpowiednich umów zawartych między umawiającymi się stronami.
- (3) Unia i Królestwo Danii w odniesieniu do Wysp Owczych podpisały Konwencję dnia 15 czerwca 2011 r.
- (4) Unia i Królestwo Danii w odniesieniu do Wysp Owczych złożyły swoje instrumenty przyjęcia u depozytariusza Konwencji odpowiednio dnia 26 marca 2012 r. i dnia 9 września 2013 r. W związku z powyższym, zgodnie z art. 10 ust. 3 Konwencji, weszła ona w życie w odniesieniu do Unii i Wysp Owczych odpowiednio dnia 1 maja 2012 r. i dnia 1 listopada 2013 r.
- (5) Art. 6 Konwencji przewiduje, że każda z umawiających się stron podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia skutecznego stosowania Konwencji. W tym celu Wspólny Komitet ustanowiony Umową powinien przyjąć decyzję o zastąpieniu Protokołu 3 nowym protokołem, który w odniesieniu do reguł pochodzenia odwołuje się do Konwencji.
- (6) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu powinno zatem być oparte na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Wysp Owczych, z drugiej strony, w odniesieniu do zastąpienia Protokołu 3 do tej umowy dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej nowym protokołem, który w odniesieniu do reguł pochodzenia odwołuje się do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia, oparte jest na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu dołączonym do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 53 z 22.2.1997, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

Przedstawiciele Unii we Wspólnym Komitecie mogą bez kolejnej decyzji Rady uzgodnić zmiany techniczne projektu decyzji Wspólnego Komitetu.

Artykuł 2

Decyzja Wspólnego Komitetu zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 maja 2015 r.

W imieniu Rady
E. RINKĒVIČS
Przewodniczący

PROJEKT

DECYZJA NR ... WSPÓLNEGO KOMITETU UE/DANIA–WYSPY OWCZE

z dnia

zastępująca Protokół 3 do Umowy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Wysp Owczych, z drugiej strony, dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej

WSPÓLNY KOMITET UE/DANIA–WYSPY OWCZE,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Wysp Owczych, z drugiej strony ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 11,

uwzględniając Protokół 3 do Umowy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Wysp Owczych, z drugiej strony, dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 11 Umowy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Wysp Owczych, z drugiej strony (zwaną dalej „Umową”), odwołuje się do Protokołu 3 do Umowy (zwanego dalej „Protokołem 3”), który ustanawia reguły pochodzenia i przewiduje kumulację pochodzenia pomiędzy Unią Europejską, Wyspami Owczymi i jakimikolwiek innymi umawiającymi się stronami Regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich reguł pochodzenia ⁽²⁾ (zwaną dalej „Konwencją”).
- (2) Art. 39 Protokołu 3 stanowi, że Wspólny Komitet, ustanowiony w art. 31 Umowy, może zdecydować o wprowadzeniu zmian do postanowień tego protokołu.
- (3) Konwencja ma na celu zastąpienie protokołów dotyczących reguł pochodzenia obowiązujących obecnie w państwach strefy paneurośroziemnomorskiej jednym aktem prawnym.
- (4) Unia Europejska i Królestwo Danii w odniesieniu do Wysp Owczych podpisały Konwencję dnia 15 czerwca 2011 r.
- (5) Unia Europejska i Królestwo Danii w odniesieniu do Wysp Owczych złożyły swoje instrumenty przyjęcia u depozytariusza Konwencji odpowiednio dnia 26 marca 2012 r. i dnia 9 września 2013 r. W związku z powyższym, zgodnie z art. 10 ust. 3 Konwencji, weszła ona w życie w odniesieniu do Unii Europejskiej i Wysp Owczych odpowiednio dnia 1 maja 2012 r. i dnia 1 listopada 2013 r.
- (6) Protokół 3 powinien zatem zostać zastąpiony nowym protokołem odwołującym się do Konwencji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Protokół 3 do Umowy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Wysp Owczych, z drugiej strony, dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia ...

Sporządzono w

W imieniu Wspólnego Komitetu
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 53 z 22.2.1997, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

ZAŁĄCZNIK

Protokół 3

w sprawie definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej

Artykuł 1

Obowiązujące reguły pochodzenia

1. Do celów wykonania niniejszej Umowy stosuje się dodatek I i odpowiednie postanowienia dodatku II do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródmorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽¹⁾ (zwanej dalej „Konwencją”).
2. Wszystkie odniesienia do „odpowiedniej umowy” zawarte w dodatku I i w odpowiednich postanowieniach dodatku II do Konwencji interpretuje się jako odniesienia do niniejszej Umowy.

Artykuł 2

Rozstrzygnięcie sporów

1. Spory zaistniałe w związku z procedurami weryfikacji określonymi w art. 32 dodatku I do Konwencji, których nie można rozstrzygnąć pomiędzy organami celnymi wnioskującymi o przeprowadzenie weryfikacji a organami celnymi odpowiedzialnymi za przeprowadzenie tej weryfikacji, przekazuje się Wspólnemu Komitetowi.
2. We wszystkich przypadkach rozstrzygnięcie sporów pomiędzy importerem a organami celnymi kraju przywozu podlega prawodawstwu tego kraju.

Artykuł 3

Zmiany w Protokole

Wspólny Komitet może zdecydować o wprowadzeniu zmian do niniejszego Protokołu.

Artykuł 4

Wystąpienie z Konwencji

1. Jeżeli Unia Europejska albo Królestwo Danii w odniesieniu do Wysp Owczych zawiadomi na piśmie depozytariusza Konwencji o zamiarze wystąpienia z Konwencji zgodnie z jej art. 9, Unia Europejska i Królestwo Danii w odniesieniu do Wysp Owczych niezwłocznie rozpoczną negocjacje w sprawie reguł pochodzenia w celu wdrożenia niniejszej Umowy.
2. Do czasu wejścia w życie takich nowo wynegocjowanych reguł pochodzenia do niniejszej Umowy nadal mają zastosowanie reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz, w stosownych przypadkach, w odpowiednich postanowieniach dodatku II do Konwencji, mające zastosowanie w momencie wystąpienia. Jednakże począwszy od momentu wystąpienia, reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz, w stosownych przypadkach, w odpowiednich postanowieniach dodatku II do Konwencji interpretuje się w taki sposób, aby umożliwić dwustronną kumulację wyłącznie między Unią Europejską a Wyspami Owczymi.

Artykuł 5

Postanowienia przejściowe – kumulacja

Niezależnie od art. 16 ust. 5 i art. 21 ust. 3 dodatku I do Konwencji, w przypadku gdy kumulacja obejmuje tylko państwa EFTA, Wyspy Owcze, Unię Europejską, Turcję i uczestników procesu stabilizacji i stowarzyszenia, dowodem pochodzenia może być świadectwo przewozowe EUR.1 lub deklaracja pochodzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.